

Emilio Lledó, *Los libros y la libertad*, RBA, Barcelona, 2013, pp. 162

El Consell de Govern de la Universitat de Lleida, va aprovar, poc abans de l'estiu, a instàncies de la Facultat de Lletres, el nomenament del filòsof Emilio Lledó com a doctor honoris causa d'aquesta universitat. Probablement cap al mes d'abril de 2014 tindrà lloc la cerimònia d'investidura. D'aquesta manera la figura d'Emilio Lledó quedarà lligada institucionalment a la nostra universitat. Perquè sentimentalment ho està des de fa molt de temps; ell va dirigir la tesi doctoral del que fou primer rector de la Universitat de Lleida, Víctor Siurana i Zaragoza, llegida el 1981. I quan l'anomenaven "el flautista de Hamelín" per l'atractiu que exercia sobre els estudiants els anys seixanta-setanta a la Universitat de Barcelona, molts dels primers professors de l'actual Facultat de Lletres van rebre els seus ensenyaments.

El darrer llibre d'en Lledó, *Los libros y la libertad*, recull diversos textos que ens fan palès el pensament del filòsof. Retrobem els temes cars a l'escriptor: l'home considerat com un animal que parla i per això mateix superior a la resta de mamífers; el llenguatge que és l'estri més important per assolir la llibertat i la consciència d'un mateix, a partir d'una llengua materna que esdevé llengua matriu quan la fem nostra i tradueix la nostra pregona manera d'ésser i d'entendre la vida; la memòria com a recuperació del passat i eina de cara el futur, la memòria que ens proporciona el que som i que ens prepara per avançar car ens preserva de repetir els errors d'antuvi; i l'educació, l'element més important per fer créixer els homes i les dones en la llibertat, l'educació, entesa segons el model grec, que es fa en el respecte de l'altre, la tolerància i l'obertura de mires.

Tanmateix per la mirada del lector amatent, curiós de la biografia anímica i sensual d'aquell que s'amaga darrera aquests textos són particularment valorades les pinzellades que podem trobar a mesura que anem avançant en la lectura i que ens obren les portes de la seva intimitat. L'evocació de la seva biblioteca: "Muchas veces, recorriendo con la mirada esas paredes de mi biblioteca, pienso que podría reconstruir la pequeña historia de mi vida, deslizándome por los recuerdos que esos libros me despiertan", la d'un llibre preparat per María Zambrano: "Ese libro me acompañó en el largo viaje en tren hasta la ciudad de Neckar", viatge que el porta cap a la cultura alemanya que tant important serà per a ell, el record del seu mestre de l'escola de Vicálvaro, del llibre de l'editorial Losada *A la pintura* que va regalar a la seva dona Montse...Tot això forma part del seu món, de la seva memòria, del seu llenguatge i constitueix un mestratge inestimable pel lector.

Àngels Santa